

Vázení spoluobčané, sousedé a sousedky,

ráda bych vás potěšila několika informacemi z naší činnosti. Již brzy bychom měli znát vítěze dvou výběrových řízení malého rozsahu. První ještě v červnu zahájí rekonstrukci domku v areálu obecního úřadu, takže do konce roku bychom měli mít postavenou novou knihovnu. A druhý vítěz začne budovat vodovod a kanalizaci v ulicích Za Sokolovnou a Račanská.

V nejbližší době představíme zastupitelům a posléze i veřejnosti výsledky měrné kampaně odpadních vod obce, které aktuálně vypouštíme do čistírny v Roztokách. Díky nim budeme znát přesný počet případných volných ekvivalentů i to, zda se tento počet shoduje se zmluvněným počtem a zda obec potvrdí stop stav na připojování dalších občanů ke kanalizaci. Budeme také konečně vědět, jak velkou čistírnu odpadních vod potřebujeme nyní a jakou kapacitu budeme potřebovat v budoucnu při zohlednění všech rozvojových ploch územního plánu.

Stejně intenzivně pracujeme i na vyhodnocování vodoprávní studie, od níž čekáme, že doporučí ideální řešení pro zásobování Statenic pitnou vodou. Studie rovněž prověří rozhodnutí minulého vedení obce postavit vodojem

Statenic v katastru Úholiček. To se nám nezdálo z mnoha důvodů jako optimální. Nyní jsme studii ještě doplnili o stanovení přesných počtů současně zde žijících obyvatel, kterých je mnohem více než trvale hlášených. Doplněny budou také počty obyvatel v případě zastavění všech rozvojových ploch. Vodoprávní model nám pak např. ukáže, zda a za jakých podmínek ob stojí současná infrastruktura vodovodů z hlediska kvality i tlaku nebo zda je možné Statenice zásobovat jen z jednoho pásma (nyní máme nešikovně pásma dvě). Na základě těchto údajů se obec bude moci strategicky rozhodovat.

Vedení obce rovněž hledá možnosti pro zajištění mateřské školy. Kromě návrhu na její umístění na pozemku Parádnice, který bude součástí územní studie architektonického studia Re:architekti, prověřujeme i možnosti ve stávající zástavbě Statenic a Černého Vola. Věřím, že vás budu moci brzy seznámit s našimi návrhy.

Nedávno jsem zadala vypracování návrhu průchodu z Račan k autobusové zastávce u obchodu. Tento úsek je nyní sjízdný s kočárkem jen po hlavní silnici, což je nebezpečné. Práce na dopravní studii byly vzhledem k opatřením v souvislosti s koronavirem odloženy a předpokládáme, že se obnoví v půlce června. Výsledky bychom měli mít do konce roku. Doporučená komplexní bezpečnostní opatření prolomí léta zanedbaný a tolik kritizovaný stav dopravní infrastruktury, který budeme muset postupně napravovat.

Oprava mostu v Černém Vole je v rukou Středočeského kraje, urgovala jsem ji už mnohokrát. Na základě naší apelace zadal kraj projekt na rekonstrukci opěrných zdí, ale o spuštění celkové rekonstrukce si rozhoduje kraj sám. V současné chvíli se vede správné řízení s několika občany, kteří se proti stavbě odvolali. Oprava mostku v centru Statenic u obchodu je také záležitostí kraje, ale spolupracujeme s ním na projektové dokumentaci. Podařilo se nám mimo jiné prosadit, že rekonstrukce nebude zasahovat do soukromých pozemků, což urychlí realizaci.

Zastupitelstvo na svém posledním zasedání schválilo finanční dar na studii Omezení tranzitu kamionů na silnici II/240, kterou ze zoufalství zadaly postižené obce a která by mohla omezit průjezd asi o 20 %. Středočeskému kraji nabídne objížděnou trasu a osazení zákazových značek pro vjezd těžkých nákladních vozidel. Ale i když kraj studii schválí a opatření z ní vyplývající realizuje, nebude to bohužel znamenat, že se s kamiony na trase nesetkáme. Zákaz by totiž platil jen pro prokazatelný tranzit.

Spolu s dalšími starosty momentálně ověřujeme podmínky zřízení nové autobusové linky na Suchdol, která by zastavovala i u Lidlu. I když je tento nápad nadšeně podporován občany, bude těžké přesvědčit o něm zastupitele, protože to bude pro obec drahé.

Témat, kterými jsme se bez představky zabývali i v době koronaviru, je hodně a věřím, že je postupně všechna představíme podrobněji na stránkách Zpravodaje.

Děkuji vám za poklidné zvládnutí situace s koronavirem a přeji vám radostné léto plné rodinné pohody.

Vaše starostka Apolena Novotná

Zpravodaj Statenic a Černého Vola

č. 3/2020, vychází 15. června 2020

Vydává: Obecní úřad Statenic, Statenická 23, 252 62

Horoměřice

MK ČR E 20782

Šéfredaktor: Pavel Černý

Tel: 603 106 639

E-mail: statenice.zpravodaj@gmail.com

Redakční rada: Pavla Witzel, Martin Petříček, Zdeněk

Ungrát

Grafický design a sazba: Zuzana Brychtová Horecká

Ilustrace na titulní straně: Jakub Zich

Dětská redakce Vočko Statenic: tvoří v Obecní knihovně

J. M. Hovorky pod vedením knihovnic a studentky Barbory

Molčíkové

Tisk: Falon

Ceny inzercí: celostrana – 2800 Kč, půlstrana – 1400 Kč,

čtvrťstrana – 700 Kč

Distribuuováno zdarma

Na prahu druhé stovky

Start kategorie do 5 let závodu „Statenice běží“ ze seriálu „Běhej s námi!“

Statenický Sokol vstoupil nedávno do druhého století své existence.

V minulosti už prožil léta bohatá i chudá, úspěšná i nepříliš povedená.

V jaké kondici se nachází nyní?

Současný Sokol Statenic má 47 členů, kteří sportují a utužují své tělo i ducha v oddílech fotbalu, volejbalu a tance. Vedení organizace zajišťuje 7 členů výboru v čele se starostkou Janou Špičákovou. Všichni vykonávají své funkce zcela zdarma a ve volném čase mimo svá zaměstnání.

Kromě práce v oddílech pořádá Sokol také řadu příležitostných akcí jak pro členy, tak i pro další zájemce. Letos se do nucené koronavirové pauzy v březnu podařilo stihnout běžkařský výlet do Jizerských hor, autobusový zájezd na zápas bundesligy do Mnichova nebo místní etapu běžeckého seriálu Běhej s námi. Velikonoční tancovačka bohužel musela být zrušena. Sokol se rovněž podílí na některých společenských a kulturních akcích v obci, jako jsou např. masopust, čarodějnice, dětský den, členové tanečního oddílu také zajistili předtančení na obecním plese. V čase pandemie Sokol zajišťoval vitaminové balíčky a ve spolupráci s obcí desinfekční balíčky pro seniory a velikonoční pomlázku pro děti.

Jako sportoviště Sokol využívá travnaté fotbalové hřiště u potoka a volejbalové hřiště s umělým povrchem umístěné v centru obce vedle hřiště pro děti. Obě uvedená sportoviště patří obci a Sokol si je pronajímá. Pro indoorové aktivity v zimě a za nepříznivého počasí není ve Statenicích vhodný objekt, a tak sokolové jezdí trénovat do okolních obcí, kde si taktéž pronajímají tělocvičny nebo sportovní haly.

Do majetku TJ Sokol Statenic, z něhož organizaci plynou příjmy, patří restaurace na fotbalovém hřišti, pozemky pod několika chatami a budova sokolovny, o níž se podrobněji zmíníme v dalším textu. Mezi další příjmy patří členské příspěvky ve výši 500 Kč, z nichž 300 Kč zůstává místní organizaci a 200 Kč se odevzdává župě. V neposlední řadě jsou to granty či sponzorské dary. Největším donátorem je Letiště Václava Havla, pravidelnou částku přispívá také obec Statenic.

V době uzávěrky tohoto článku finišovala jednání výboru Sokola s obcí o nové smlouvě o spolupráci. „Vyjednávání bylo poměrně složité, ale věříme, že jsme si všechny sporné body vyjasnili a smlouvu se nakonec podaří uzavřít, a hlavně její znění naplnit k oboustranné spokojenosti,“ říká Jana Špičáková.

Příjmy a výdaje Sokola

Celkový roční obrát Tělocvičné jednoty Sokol Statenic činí zhruba 600 až 700 tisíc korun, z nich se značná část utratí za údržbu areálu, vybavení oddílů a další provozní záležitosti. „To, co zbyde, šetříme na nějakou větší investici do budoucna,“ uvádí hospodářka Soňa Tobišková.

Největší částky z investičního rozpočtu spolyká údržba areálu a fotbalového hřiště. Sokol si ho pronajímá od obce za symbolickou korunu ročně, ale ze svého hradí veškerý provoz a modernizaci. Jen revitalizace trávníku letos na jaře přišla téměř na 50 tis. Kč. A v létě by sokolové chtěli vybudovat moderní automatický závlahový systém. Až dosud se hřiště zalévá z vodovodního řádu, což stojí nemalé peníze a také čas a práci údržbáře, která se rovněž musí platit. Nehledě na skutečnost, že kvůli dlouhodobému suchu je užívání pitné vody k zalévání stále častěji omezováno.

Vedle hřiště by proto měla vzniknout vrtaná studna, ze které se bude voda čerpat podzemními rozvody přímo k tryskám zahloubeným v trávníku. Vše vyjde zhruba na 250 tis. Kč, část nákladů ve výši 100 tis. Kč uhradí grant od letiště. Zbytek musí zaplatit Sokol z vlastního rozpočtu.

„Jsme jedna z posledních obcí v okolí, které závlahový systém na fotbalovém hřišti nemají,“ připomíná nezbytnost investice vedoucí fotbalového oddílu a jednatele Sokola Petr Pouliček.

Po dokončení závlahy by se sokolové chtěli pustit do budování hřiště na beach volejbal, které by mělo vyrůst taktéž v areálu fotbalového hřiště.

Volejbalový tým vybojoval loni na Knězeveském poháru 3. místo

Průběžně také probíhá rekonstrukce kabin u fotbalového hřiště. Podle odhadu Petra Poulička sokolové za uplynulých 10 let, na které měli hřiště pronajaté, do jeho zhodnocení investovali celkem milion korun.

Jak dál se sokolovnou

Budova sokolovny se na přelomu loňského a letošního roku stala předmětem mnoha diskuzí a sporů a nejednomu členu Sokola pořádně zamotala hlavu. Končil zde totiž smluvní pronájem s firmou H&M, která budovu využívá jako prodejnu a showroom oken a zimních zahrad. Mnozí lidé tak doufali, že se sokolovna opět uvolní pro sportovní aktivity.

„Zvažovali jsme opravdu pečlivě všechny varianty. Probírali jsme to s vedením obce i s členskou základnou a nakonec jsme se rozhodli pronájem prodloužit pouze na pět let,“ vysvětluje Jana Špičáková a pokračuje: „Peníze z nájmu sokolovny jsou naším největším pravidelným příjmem. Kdybychom o ně ze dne na den přišli, nevím, jak bychom je dokázali nahradit.“

Statenické fotbalové mužstvo v sezóně 2019–2020

Navíc nemáme připravený projekt, jak sokolovnu rekonstruovat. V současné podobě se v ní mnoho sportovních aktivit vyvíjet nedá. Pro fotbal či volejbal je moc malá a je otázka, zda by se nám podařilo dát dohromady dostatek dětí, abychom ji naplnili alespoň cvičením mládeže. Většina dětí totiž chodí na kroužky tam, kde navštěvují školu, a jejich doprava z různých obcí na stejný čas do Statenic by tedy nejspíš byla dost komplikovaná. Takže bychom měli prázdnou budovu, o kterou bychom se museli starat, ale dál bychom čekali kolik let, než bychom byli schopni zahájit rekonstrukci.“

Podle současných plánů tedy Sokol v příštích pěti letech připraví projekt rekonstrukce, jehož součástí má být i zvýšení podkroví, aby zde mohly vzniknout prostory pro komerčního nájemce, který by byl opět zdrojem pravidelných příjmů. Zároveň se v uvedeném mezičase podaří na rekonstrukci našetřit nějaké peníze a možná se naskytne i vhodný dotační titul či grant, který by s financováním pomohl.

Plány do budoucna

V současné době pod křídly statenického Sokola vzniká nový oddíl východoasijské deskové hry go. Jeho vedení se ujme Markéta Podpěrová. V hlavách několika členů vedení se také rodí nápad na uspořádání orientačního běhu v lese v okolí svatě Juliány.

V letních měsících se Sokol stane spoluorganizátorem dvou sportovních příměstských táborů, na které jsou zvány děti jak ze Statenic, tak i z dalších obcí v sousedství.

Letos na jaře byl plánován velký nábor do žákovského fotbalového oddílu, ale vzhledem ke koronavirové karanténě musel být odložen. „Zorganizovat ho před zimou, kdy se nedá hrát venku, asi nemá smysl. Proto se do náboru pustíme nejspíš zase až na jaře. Snad se přihlásí dostatek dětí, abychom zajistili pokračování už devadesátileté tradice statenického fotbalu,“ doufá Petr Pouliček.

Statenický Sokol má rovněž zájem o rozšíření členské základny o dospělé členy. „Naše kapacita určitě není naplněna a vítán je každý, kdo má zájem sportovat, ale také přiložit ruku k dílu,“ upozorňuje Jana Špičáková.

Členové tanečního oddílu předvádějí své umění na různých společenských akcích v okolí

Jak už bylo uvedeno, členové výboru a vedoucí oddílů vykonávají svou činnost zdarma a ve volném čase. Nemají už tedy mnoho prostoru pro rozvíjení dalších aktivit. Rádi ale podpoří zájemce, kteří přijdou s nějakou vlastní aktivitou a budou ochotni ujmout se její organizace.

„Prostoru a nápadů je spousta, jen ty ochotné ruce, nohy a hlavy občas scházejí,“ uzavírá Jana Špičáková.

Pavel Černý

foto: archiv TJ Sokol a OÚ Statenice

ČLENOVÉ VEDENÍ TJ SOKOL STATENICE

Starostka: Jana Špičáková, 777 907 919, sokol.statenice@seznam.cz

Jednatel: Petr Pouliček, 731 160 902, poulicekpetr@seznam.cz

Místostarosta: Lukáš Lorenc, 739 404 771, l.lorenc@seznam.cz

Hospodářka: Soňa Tobišková

Ostatní členové výboru: Ivan Machálek, Jaroslav Novák, Jan Petera

Kontrolní výbor: Matěj Maxa

Fotbalový oddíl: vedoucí mužstva: Petr Pouliček, poulicekpetr@seznam.cz

Taneční oddíl: Matěj Maxa, tanecni@sokolstatenice.cz

Volejbalový oddíl: Honza Petera, volejbal@sokolstatenice.cz

webové stránky: sokolstatenice.cz / facebookové stránky: TJ Sokol Statenice

TJ Sokol Statenice a eventime Vás zve na

LETNÍ SPORTOVNÍ KEMPY 2020

**Máte chuť zažít sportovní příměstský kemp ve stylu velké Olympiády?
Ve Statenicích na Vás čeká týden plný sportu, zábavy a soutěží.**

Termín I: 20. – 24. 7.

Termín II: 3. – 7. 8.

Program:
Velká hra na téma Olympijských her: atletika, fotbal, volejbal, vybíjená, plavání, orientační běh, petanque, ping-pong, tanec – street dance, lukostřelba a další.

V ceně:
Stravování (2x svačina, 1x teplý oběd), celodenní program od 9 – 16 hodin, kvalifikovaní instruktoři, příjemné zázemí na hřišti Sokola Statenic a v jeho okolí.

Pro děti od 6 do 12 let

CENA 2 900 Kč

Přihlášky e-mailem na jan.plachy@eventime.cz nebo na 607 852 540.

Co na to zastupitelé

V souvislosti s přípravou článku o statenickém Sokole jsme místním zastupitelům položili otázku:

„Jaké by podle vás bylo nejlepší využití pro budovu sokolovny, která je nyní pronajata soukromé firmě?“

Názory těch, kteří odpověděli, zveřejňujeme.

Ivan Brož

ODS a nezávislí

Budova čp. 99, která je součástí pozemku č. 124, vše v katastrálním území Statenice, je ve vlastnictví Tělovýchovné jednoty Sokol Statenice. Jako zastupitel respektuji vlastnictví budovy a myslím, že je pouze na Tělovýchovné jednotě Sokol Statenice, jak budovu využít. Zda pro vlastní činnost, nebo zda budovu pronajímá a finanční prostředky z nájmu používá pro své aktivity. Rozhodně si myslím, že pronajímání předmětné budovy je pro Sokol Statenice výhodnější, protože v současném dispozičním řešení a stavebně technickém stavu budova nevyhovuje využití pro tělovýchovnou činnost. Vzhledem k tomu, že obec nemá žádnou stavbu pro sportovní účely, navrhoval jsem obecnímu úřadu, aby se zabýval otázkou výstavby víceúčelového objektu, který by sloužil pro sportovní činnosti, ale i pro pořádání kulturních akcí. S tím, že by výstavba probíhala na základě dotačního programu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Poznámka redakce: na fotografii pana Brože jsme nezapomněli, nepřál si ji uveřejnit.

Jakub Cechel

Vaše Statenice a Černý Vůl

Můj názor je, že je velká chyba, když se sokolovna pronajímá soukromé firmě, jejíž

činnost vůbec nepodporuje dění v obci. Za chybu považuji i rozhodnutí ze strany Sokola prodloužit nájem o dalších 5 let. Beru to jako naprosto nekonstruktivní jednání, které mě velice zklamalo. Obec i Sokol by určitě našly široké uplatnění využití sokolovny a všech přilehlých prostor pro vlastní činnost a mnoho aktivit pro naše občany.

Dominik Mašek

Podpora Statenic a Černého Vola

Velké přání mé, obce a i Sokola je využívat sokolovnu opět k jejímu

původnímu účelu, to je ke sportovnímu a společenskému využití nejen členů Sokola, ale i ostatní široké veřejnosti. Především v zimním období v obci takoveto prostory chybí. Před prodloužením nájemní

smlouvy se současným nájemcem jsme otázku využití a zajištění provozu jako zastupitelé řešili s vedením Sokola. Obec by byla ochotna podpořit provoz sokolovny i finančně, ale nemalá investice do potřebných úprav a oprav budovy by byla na Sokolu jakožto majiteli objektu. Pronajmutí sokolovny i nadále ke komerčním účelům bylo pravděpodobně vyvoláno tím, že Sokol nemá v současnosti dostatek finančních prostředků a snaží se je tímto způsobem zajistit. Osobně jsem si představoval kratší dobu komerčního nájmu, ale věřím, že po jejím uplynutí již bude mít Sokol dostatek financí ke zprovoznění budovy.

Chci ale také zmínit, že mezi Sokolem a obcí panují dlouhodobě výborné vztahy a sokolové pravidelně spolupracují na pořádání společenských a sportovních akcí, čímž obohacují kulturní život obce a podporují tak sounáležitost jejich občanů.

Matěj Maxa

Naše Statenice a Černý Vůl

Cílem je, aby sokolovna opět sloužila sportovně-kulturním potřebám Sokola a obce. Řešení bohužel není možné ze

dne na den. Je třeba získat finanční prostředky na rekonstrukci a provoz sokolovny a rozjet další sportovní a kulturní aktivity, které do budoucna umožní fungování statenického Sokola i bez peněz z komerčního nájmu sokolovny. Okamžitá změna by byla pro Sokol likvidační. Obzvlášť v době, kdy v obci stále chybí škola a školka, a tedy téměř všechny odpolední dětské aktivity se odehrávají v okolí jejich stávající školy. Naše obec bude mít dost práce se svými bolestmi (chybějící ČOV, školka, škola a další) a nevidím reálně, že by finančně zastřešila i obnovu sokolovny a její provoz. Může ale podpořit některé kroky, které Sokol čekají, a tak pomoci kýženého cíle dosáhnout.

Apolena Novotná,

starostka obce, Sousedství

Vzhledem k tomu, že občané Statenic nemají žádný vnitřní prostor pro sportovně-kulturní vyžití, si myslím, že kdyby se v sokolovně provozovala jakákoli veřejná volnočasová aktivita, bylo by to moc přínosné. Já osobně bych byla nejraději pro aktivity pro děti a mládež, protože hlavně mladým bychom měli umožnit, aby v obci trávili co nejvíce času a tak si vytvořili vztah k domovu. I když si uvědomuji, že zrovna děti jsou nejkomplikovanější cílová skupina, protože by je na kroužky museli dovážet rodiče, což není obvykle dost dobře možné. Sama jsem se ale v minulosti pokusila oslovit místní děti a jejich rodiče v rámci příprav divadelního představení. Povedlo se a vznikla z toho přátelství, která fungují dosud.

Vím ze zkušeností z kulturní oblasti, že po dvou letech smysluplně řízených aktivit pro občany si každý prostor najde své uživatele a užívá si se. Chce to jen elán a počáteční finanční podporu. A tu je obec ochotna takovým provozovatelům poskytnout. Věřím, že jednou takovou budovu budou moci lidé ve Statenicích využívat, ať už to bude Sokolovna, nebo nějaká jiná, a že se potvrdí její význam i přínos. Vždyť obec dělá obcí spolkový život a setkávání se ve společném místě a prostoru napříč generacemi.

Jaroslav Trachta

Sousedství

Budova statenické Sokolovny je nově na dalších pět let pronajata společností H&M. Připouštím, že jednání vedení Sokola rozumím a vlastně ho schvaluji. Předpokládám,

že v průběhu těch pěti let se budeme zabývat tím, jak následně upravit interiér pro další fungování, ale i třeba v předstihu opravou střechy.

Co dál s prostorem? Asi všichni toužíme po tom, abychom si na plesy nemuseli pronajímat sály v okolních obcích, ale mohli jsme je pořádát u nás. Stejně jako větší kulturní akce. Otázka je, jestli ten prostor bude dostačující. V budově by se mohly odehrávat i menší sportovní akce (napadá mne třeba stolní tenis, kondiční a rehabilitační cvičení atd.).

Samozřejmě by bylo správné, kdyby budova sloužila původní sokolské myšlence pánů Tyrše a Fügnera, i když se obávám, že svět dnes namísto spolkového života a snahy o dokonalost tělesnou, duševní a mravní upřednostňuje hlavně zisk a osobní cíle. Ale kdyby sokolovna pomohla alespoň k tomu, že z vesnice nebude jen noclehárna, ale bude žít i pravidelným sportovním a kulturním děním, pak chvála Bohu za to!

OBCNÍ ÚŘAD STATENICE Vás srdečně zve na:

DVOUDENNÍ VÝLET DO

*** LEDNICKO – VALTICKÉHO AREÁLU ***

PROGRAM: prohlídka zámku, parků, včetně nádherného zámeckého skleníku a bylinkové zahrady
UBYTOVÁNÍ: večerní degustace a pohoštění ve vinném sklípku
ve dvou, tří, čtyř a pětilůžkovém pokoji, nutná domluva předem!

kdy: 18.9. a 19.9.2020

odjezd 18.9.2020 v ranních hodinách, přesná doba bude včas upřesněna

cena 2.200,- Kč

cena zahrnuje všechny vstupy do zámku, parků atd., oběd, večeri a snídani

ubytování a dopravu hradí OÚ Statenice

vice info: na tel. čísle: 604 201 663 v pracovní dny po 16 hod, nebo na e-mailové adrese: senioristatenice@seznam.cz

POJEĎTE S NÁMI NA POHÁDKOVÝ VÝLET !

srdečně se na Vás těší organizátorky: *Jana a Zuzana*

© made by Dena

Cením si komunity lidí, která se ve Státnicích utvořila,

říká olympijská reprezentantka ČR v hodu diskem Věra Cechlová.

Narodila jste se a vyrůstala v Litoměřicích. Jak jste se dostala do Státnic?

Už na základní škole jsem navštěvovala atletický oddíl a ve sportu, který mě vždycky bavil, jsem chtěla pokračovat i dál. Rozhodla jsem se pro sportovní gymnázium v Kladně a moje skvělá třídní učitelka přemluvila maminku, aby mě na něj pustila.

Z Kladna jsem putovala do střediska vrcholového sportu v Praze ve Stromovce. Tam jsem byla velmi dlouho a nedaleko Stromovky jsme si také s manželem našli byt. Po nějakém čase jsem cítila, že bych chtěla odejít z města, ale přitom zůstat blízko sportovišť ve Stromovce, na Strahově a na Dukle, kde jsem postupně působila. Asi dva roky jsem hledala vhodný pozemek a nakonec ho našla ve Státnicích. Postavili jsme si tady dům, přesně podle našich představ, a jsme tu moc spokojení.

Co se vám na Státnicích líbí?

Že jsem na vesnici a přitom to je kousek do centra města. Je tu nádherná příroda, s dětmi a se psem tady můžu vyrazet na dlouhé procházky do lesa nebo do sadu.

Velmi si také cením komunity lidí, která se tady utvořila. Tím, že jsme menší obec, tak se tu hodně navzájem známe. Našla jsem ve Státnicích spoustu kamarádů a máme i velmi dobré sousedské vztahy. Za to jsem strašně ráda.

A oceňuji i to, že lidé tady v čase karantény dodržovali předepsaná pravidla. Nezaznamenala jsem, že by se někdo choval nezodpovědně.

Chtěla byste v obci něco změnit?

Pro život jsou pro mě nejdůležitější mezilidské vztahy. Ty je třeba budovat a udržovat a tomu učím i své děti. Jak už jsem řekla, ve Státnicích se po této stránce cítím dobře.

Z materiálních věcí mi tady chybí kvalitní tělocvična, stačila by třeba nafukovací hala, ale chápu, že na její výstavbu nejsou peníze. Obec potřebuje školku, školu, čistíčku, kanalizaci... Nejsem bohužel miliardář, abych to mohla zafinancovat.

Myslíte, že Státnice budou dobré místo k životu i za deset či patnáct let?

Určitě nepovažuji za vhodné prosadit tady masovou výstavbu. Obec na to není vůbec připravená. Nedovedu si představit, že třeba silnice a cesty, které už teď nemají dostatečnou kapacitu, by najednou měly pojmout o dva až tři tisíce obyvatel navíc. To mi přijde jako nesmysl.

Věřím, že nová výstavba nepůjde velkou rychlostí a že se podaří zajistit, aby tady vznikla čistírna odpadních vod, školka, škola a další potřebná infrastruktura.

Skoro 15 let jste se věnovala profesionálnímu sportu. Co vám sportovní kariéra dala a co naopak vzala?

Představujeme

Vůbec nemůžu říct, že by mi sport něco vzal, dosud mi jenom dával. Otázka je, jak to vnímá okolí. Myslím, že na nějakou dobu sport vzal mojí mamince mě. Hodně času jsem strávila mimo domov.

Hod diskem nepatří mezi nejpoptulárnější disciplíny. Proč jste si vybrala zrovna ji?

Vždycky jsem měla ráda dějiny starého Řecka, fascinovaly mě antické sochy a mezi nimi Myrónův Diskobolos. Hod diskem je evidentně jedna z prvních olympijských disciplín. Mě uchvátila, protože se v ní kombinuje technika, rychlost a dynamika. Není náročná na sílu, ale důležité je zvládnout správně pohyb. To mě baví a řekla bych, že k tomu mám vloh.

Jako zážkyň jsem dělala skok vysoký, ale to mi moc nešlo. Tak jsem v páté třídě přešla k hodu diskem a u toho jsem už zůstala.

Který sportovní úspěch považujete za nejvýznamnější?

Asi nejvíc jsem pyšná na výpis ze světového žebříčku, kdy jsem získala bodů byla na jeho první příčce. Z Monte Carla mi poslali zlatý diplom a já jsem v té chvíli cítila obrovské zadostiučinění za všechnu dřinu, kterou mě to stálo.

Samozřejmě, že skvělé jsou i medaile z mistrovství republiky, mistrovství Evropy do 23 let a z mistrovství světa.

Silným motorem pro mě byla také touha dostat se na olympiádu.

Představujeme

Už jako malá jsem si představovala, že budu stát na stupních vítězů na olympijském stadionu a na krk mi dají vavřínový věnec. Když jsem pak jela do Atén, měla jsem výbornou formu, hodně jsem si věřila a podala jsem skvělý výkon. Na medaili to ale nestačilo. Byla jsem pak zklamaná a dost jsem to obřečela.

Jaký to byl pocit, když jste bronzovou olympijskou medaili získala dodatečně po devíti letech, když Bělorusku Irinu Jatčenkou diskvalifikovali pro doping?

Vlastně se mi splnilo to, čemu jsem věřila celou svou sportovní kariéru. Určitě to neberu tak, že by tato medaile byla méně hodnotná. Byla jsem ráda, že s poctivým přístupem a bez zakázaných látek jsem na olympiádě uspěla.

Jak těžké je potýkat se ve sportu s nezdary a neúspěchy?

Nejtěžší chvíle ve sportovním životě přicházejí, když se objeví zranění. Celý rok se poctivě připravujete, dřete a pak těsně před vrcholem vám tělo vypoví službu. A vy víte, že vaše účast a body jsou důležité pro celý atletický tým. Závodila jsem s natrženou achilovkou na mistrovství Evropy v Göteborgu i na olympiádě v Londýně. To hodně bolí, člověk jde za hranu a stejně ví, že v tomhle stavu nemá na medaili.

Bylo pro vás těžké ukončit sportovní kariéru?

V olympijském roce 2012 jsem měla zdravotní problémy a výsledky tomu odpovídaly. Řekla jsem si, že ještě jeden rok dám do přípravy všechno a pak skončím. Strávila jsem skoro čtyři měsíce na soustředění v Jihoafrické republice, pracovala jsem na sobě, tvrdě jsem trénovala, ale tělo už to nedalo. Když mi přišla medaile z Atén, věděla jsem, že už do žádného závodu nenastoupím. Sportu jsem dala hodně a chtěla jsem začít žít vlastním životem, založit rodinu. Ve vrcholovém sportu nemáte téměř žádné volno, pořád musíte dodržovat tvrdý režim, každý den musíte hlásit místo svého pobytu mezinárodní dopingové agentuře,

která za vámi může kdykoliv poslat kontrolu. Je to docela velký zásah do soukromí.

Konec kariéry mě tedy nezastihl nepřipravenou a svým způsobem jsem si i oddychla a ulevilo se mi.

Chtěla byste, aby se profesionálnímu sportu věnovali i vaši synové?

O tom určitě nesním a určitě je nebudu k ničemu nutit. Mě doma nikdo ke sportování nenuťtil. Vybrala jsem si atletiku sama, sama jsem jezdila na tréninky a moc mě to bavilo.

Jsem přesvědčená, že rodiče by z dětí měli vychovávat především slušné lidi, kteří budou prospěšní pro společnost, a ne sportovce. A také by jim měli dopřát dětství, hry a kamarády.

Dnes mnozí rodiče své děti do sportu tlačí už odmalinka a ty pak končí v patnácti letech psychicky totálně zhroutené a už nechťejí dělat nic. Sportování by měla být pro mladé především radost. Dril může nastoupit až v době, kdy je na to dítě mentálně připravené a je schopné si uvědomit, že vynaložená dřina mu později přinese úspěch a zadostiučinění.

Nyní jste s dvěma syny na rodičovské dovolené. Co ale plánujete dál, až kluci vyrostou?

S prvním synem jsem pořád pracovala jako trenérka. Na atletickém svazu jsem vykonávala funkci šéftrenérky reprezentace vrhu, trénovala jsem děti a vedla jsem i osobní individuální trénink pro několik sportovců. Bylo to docela šílené, kojila jsem v autě, na stadion jsem jezdila s kočárkem. Loni jsem ale všechny aktivity ukončila, protože se dvěma dětmi už se to nedá časově zvládat. A chci si také konečně užít rodičovskou dovolenou a rodinného života.

Dostala jsem nabídku pořádat letní atletické kempy, ale rozhodla jsem se, že budu sobec. Nechci pro cizí děti odkládat ty své, nechci kluky ochuzovat o maminku.

Až půjde mladší do školky, tak se postupně vrátím do pracovního procesu a určitě to bude zase něco se sportem. Ale zatím

nemám ambice něco konkrétního vymýšlet.

Neuvažujete třeba o založení sportovního oddílu ve Státnicích?

Kdyby tady byla tělocvična, tak ho založím hned. Ale bez střechy nad hlavou nepokryju podzim a zimu.

A ani samostatná tělocvična nebo nafukovací hala by asi moc nevyřešila. Takový sportovní areál musí navazovat na školu, aby se vyplatil ekonomicky a aby děti nemusely daleko dojíždět. Rovnou po vyučování by mohly jít sportovat a nemusely by nikam cestovat. Bez návaznosti na školu by to bylo logisticky hodně složité.

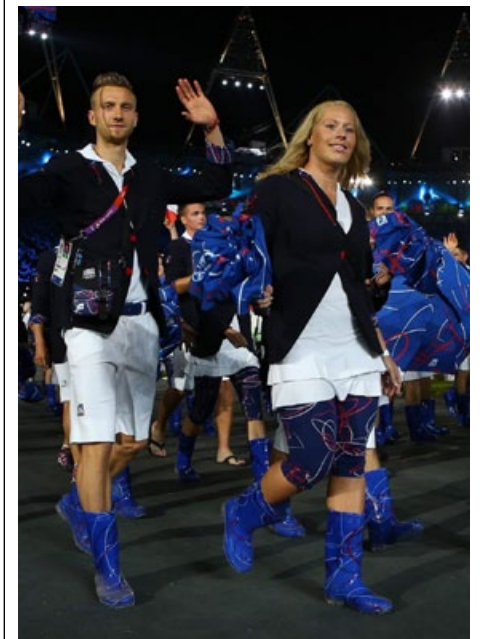
Pavel Černý

foto: archiv Věry Cechlové

VĚRA CECHLOVÁ

Držitelka olympijské bronzové medaile v hodu diskem z Atén 2004. Českou republiku reprezentovala od roku 1999, kdy startovala na juniorském mistrovství Evropy a získala 3. místo. Sportovní kariéru ukončila v roce 2013. V současné době žije s manželem a dvěma syny ve Státnicích.

Osobní rekord: 67,71 m (2003)

Řekne-li se tráva...

1. část

Okrasné traviny v zahradách získávají na oblibě

Rozhlédneme-li se kolem sebe, vždy spatříme alespoň trs nebo stéblo trávy, ať už jako louku, udržovaný trávník nebo plevel ve spáře dlažby. Podíváme-li se blíže, můžeme pozorovat různorodost jednotlivých trav, barevnost a tvar listů, krásu v detailu jemné stavby květenství. Právě trávy z čeledi lipnicovité (Poaceae) jsou nejrozšířenější skupinou rostlin na zeměkouli. Jejich výskyt byl zaznamenán již na konci druhohor, dělaly tedy společnost posledním dinosaurům. Trávy jsou součástí všech přirozených rostlinných společenstev kdekoli na světě. Traviny používané v zahradách se dají rozdělit do dvou skupin – trávníkové a okrasné. My se podíváme na tu druhou.

Široké možnosti využití

Okrasné traviny se do zahradních a parkových úprav prosazují se stále větší oblibou. Pěstují se pro svůj zvláštní habitus, zajímavá květenství nebo výrazné zbarvení listů či proměnlivost během roku. V zahradách a parcích nacházejí uplatnění v podobě nejrozličnějších kompozičních prvků. Mohou být součástí ukázky přírodě blízkého biotopu (step, rumiště, vřesoviště, břehové porosty vodních ploch), z různých druhů trav lze vytvářet samostatné travnaté partie, dají se kombinovat s trvalkami, růžemi, letničkami či nízkými keři v trvalkových a letničkových záhonech, dobře se doplňují s jarními cibulovinami, zajímavě kontrastují s velkolistými trvalkami, lze je vysadit na extrémní stanoviště (slunce, stín, sucho, mokro), využívají se při výsadbách střešních zahrad nebo atrií, stínomilné traviny se používají společně s kapradinami a stále-zelenými keři, svým habitem mohou trávy doplnit výsadbu o nevšední dominantu. Květenství i listy travin se dají využít také k řezu a vazbě.

Rady do zahrady

Solitéry i souvislé porosty

Do skupiny okrasných travin se zahrnují jednak pravé trávy z čeledi lipnicovitých (Poaceae), kam patří známé druhy kostřav (Festuca), ozdobnic (Miscanthus), pampové trávy (Cortaderia), dochanů (Pennisetum) nebo bambusů (Fargesia).

Druhá podskupina se odlišuje hlavně z botanického hlediska, a sice morfologickým uspořádáním stavby květů, stébel a listů. Tato podskupina je složena z několika čeledí. Patří sem například šáchorovité (Cyperaceae), jež jsou zastoupeny druhy ostřic (Carex), šáchorů (Cyperus), skřípin (Juncus) a suchopýrů (Eriophorum). Dále sítinovité (Juncaceae), kam řadíme sítiny (Juncus) a biky (Luzula). Do této podskupiny se rovněž zahrnují travám podobné čeledi orobincovité (Typhaceae) a áronovité (Araceae), kde najdeme oblíbené vodní „doutníky“ – orobince a hořké puškorce.

Využití okrasných travin v kompozicích závisí na jejich vytrvalosti a způsobu růstu. Jednoleté traviny během jednoho roku vyklíčí, vykvětou, vytvoří semena a odumrou. Využívají se převážně v letničkových záhonech nebo pro doplnění trvalkových či stepních partií. Pěstují se převážně pro svá zajímavá květenství nebo plodnost (proso, psineček, bér, čirok, kukuřice). Vytrvalé traviny setravávají na svém stanovišti více let. Způsob jejich růstu značně ovlivňuje jejich využití. Silně odnožující trávy se nazývají výběžkaté. Dobře se rozrůstají do šířky a tvoří souvislé porosty. Tento bujný růst často způsobuje utlačování sousedních rostlin. Dobře se hodí do velkých přírodních ploch, v menších zahradách je nutné vymezit jim prostor. Příkladem jsou známé bambusy (Sasa, Pleioblastus), rákosy (Phragmites) nebo lesknice (Phalaris). Naopak trsnaté traviny se rozrůstají postupným zvětšováním svého přízemního listového trsu. Aby se dobře uplatnily, vysazují se často soliterně nebo do malých skupin. Mezi tyto rostliny patří například kostřavy (Festuca), pěchavy (Sesleria),

Rady do zahrady

bezkolenc (Molinia) nebo ovsíř (Helictotrichon). Pokud traviny netvoří přízemní růžici a listy obrůstají stéblo, nazývají se travami stébelnatými. Jedná se většinou o středně vysoké až vysoké traviny. Jejich vzhled se během vegetace výrazně mění. Své konečné výšky často dosahují až v letním období, poté vykvétají výrazným květenstvím, které na rostlině vydrží často i celou zimu. Jako příklad lze uvést ozdobnici (Miscanthus), třtinu nebo kortaderii (Cortaderia).

Na jakékoliv stanoviště

Při výběru a výsadbě okrasných travin na stanoviště je nutné zohlednit nároky každého druhu, aby mohly plně vyniknout jeho estetické přednosti. Rozhodneme-li se začlenit traviny do zahradní kompozice, stačí se jen trochu zamyslet a můžeme vytvořit nekonečné partie v jakýchkoli stanovištních podmínkách. Celý rok se bude na co dívat...

Ve druhé části článku se budeme zabývat výběrem druhů pro různé stanovištní podmínky.

text: Ing. Michaela Blechová,

foto: Olga Kubalová Wankeová, DiS.

PRODEJNÍ ZAHRADA
ČERNÝ VŮL

ZDARMA RADY DO ZAHRADY

Přijďte se k nám inspirovat!

ZAHRADNICTVÍ
každý den 9–18

RYBÁRNA
sobota 9–18

WWW.TREES.CZ

f prodejnizahradatrees

Únětická 146
252 62 Statenice Černý Vůl
T: +420 220 970 790
E: cernyvul@trees.cz

Statenická knihovna letos slaví 100 let

I v požehnaném věku obecní knihovna stále kypí životem a lidé v ní nápady a chutí vymýšlet a uskutečňovat zajímavé akce.

Rok 1920.

*Na rok 1920 našli jsme
poměrně nejmenší slavnosti.*

*V únoru o schůzi obecního na-
stupitelstva, konané 22. února t. r.
čteme o úpravě přístupu na t. r.
Hradčany a opatření je klesným
kabraklím.*

*V únoru schůzi usneseno zalo-
žit obecní knihovnu. Kvolna
knihovny komise. Do ní byli po-
voláni: Březina Václav (65.),
Pokorný Jaroslav (24.)
Výpěch František
Výšín Václav.*

*Knihovna umístěna byla ve škole.
Prvním knihovníkem zvolen místní
učitel.*

Letos slaví naše knihovna 100 let od svého vzniku. Obecní zastupitelstvo se 22. února 1920 usneslo založit obecní knihovnu, kterou situovalo do místní školy. Prvním knihovníkem byl zvolen Václav Březina – tehdejší ředitel školy, učitel a dramatik.

Loni v létě uplynulo 100 let od schválení 1. knihovnického zákona, který zavedl „povinnost zřídit knihovnu v každé obci a menšinovou knihovnu tam, kde bylo jinonárodní obyvatelstvo“. V roce 1920 fungovalo v českých zemích 3343 veřejných knihoven obecních českých a německých s 1 644 558 svazky a 310 880 čtenáři. Prvorepublikový knihovní zákon platil čtyřicet let, až na menší změny přežil i únor 1948. Česká republika má v současné době nejhustší síť veřejných knihoven na světě, kterou ročně navštíví téměř 24 milionů uživatelů a uživatelů.

Putování časem

Vydejme se zpět v čas s paní kronikářkou Bohunkou Krčkovou po stopách statenických knihovníků a knihovnic. Kroniky nám mnoho neprozradily, ale něco málo jsme pro vás vypátrali.

V únoru 1920 se **Václav Březina** stal prvním statenickým knihovníkem. Za první republiky fungovala knihovna v budově školy. S příchodem války byly kruté zimy a děti se učily po bytech, po domech, knihovna pravděpodobně nefungovala, nebo jen omezeně.

V roce 1948 uspořádal místní národní výbor sbírku na obnovu knihovny, vybralo se tehdy 1 060 Kč. Knihovníkem se stává pan **Jaroslav Horký** (dědeček Markéty Ďurišové a Ivany Požárové). V roce 1953 se stal knihovníkem pan **Antonín Kašík** a knihovna se přestěhovala do domu č. 15 ve Svatojánské ulici. Dne 3. srpna 1958 byla na domě č. p. 27 odhalena pamětní deska J. M. Hovorky a v knihovně proběhla

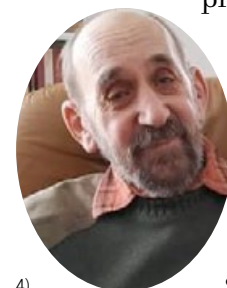
2)

výstava jeho díla. V roce 1959 zakoupila Osvětová beseda Statenice do knihovny televizi a umožnila dětem sledovat dětské programy. V letech 1970–1982 vykonával funkci knihovníka pan **Jindřich Šedivý** – bývalý ředitel školy, toho času v důchodu. Knihovna již byla opět ve škole, ale nevíme přesně, kdy se tam přestěhovala.

V období 1983–1989 knihovničila ve Statenicích paní **Jana Tauchmannová**. V roce 1990 ji vystřídal pan **Miloslav Strach** (dědeček Jany Špičákové). V devadesátých letech se knihovna přestěhovala do přízemí Obecního úřadu. Mezi roky 2002–2013 knihovna fungovala pod taktovkou pana **Zdeňka Blechy**, který pořádal odborné přednášky a literární večery. Byl milovníkem divadla Semafor, přítelem Ondřeje Suchého a vyrobil police, které jsou v knihovně dodnes. Režisoval také divadelní hry pro ochotnický dětský spolek. Pan Jiří Šrajer divadelníkům maloval kulisy. Zdeňka Blechu vystřídal paní **Květa Englerová**, která knihovnu systematicky uspořádala, zrevidovala její fond a pořádala kulturní a vzdělávací akce pro děti i dospělé.

3)

4)

5)

knihovny, aby knihovna byla po tomto statenickém rodáku, významném knihkupci a bibliografu, literárním historikovi a redaktorovi pojmenována.

V roce 2017 přebírají vedení knihovny **Zuzana Brychtová**

Horecká a Barbora Černohorská. Díky počáteční finanční injekci – grantu 120 000 Kč od Nadace Via

6)

v programu Živá komunita – knihovna postupně získává novou podobu, fond je systematicky obohacován o knižní novinky, funguje on-line katalog, meziknihovní výpůjčky. Obec se řídí doporučením Ministerstva kultury a ročně vynaloží 36 000 Kč na nákup nových knih. Naši knihovně se říká „Obývák vesnice“ a funguje jako komunitní a kreativní centrum obce. V roce 2018 získaly knihovnice ocenění Středočeský Kramerius pro 5 nejlepších neprofesionálních knihovníků/ic Středočeského kraje. Při knihovně funguje také pravidelný filmový klub, dětská redakce Zpravodaje a Malovánky pro nejmenší děti. Po celý rok se v knihovně konají desítky akcí pro veřejnost. Knihovna funguje také díky dobrovolnému zapojení místních lidí, kteří se významně podílejí na zajištění kulturních akcí. Fotografie z některých z nich si můžete prohlédnout na této dvoustraně.

Oslava narozenin

Stoleté výročí si zaslouží pořádnou oslavu. Ano, byla v plánu, ale z pochopitelných důvodů je odložena až na příští rok. A dary? Knihovnice získaly evropský grant v programu Erasmus+, který jim letos umožní vyjet na dvě studijní cesty do skandinávských knihoven, aby načerpaly inspiraci pro další směřování a profesionalizaci naší knihovny. Navíc, pokud vše půjde podle plánu, kulturní domeček vedle obecního úřadu projde celkovou rekonstrukcí a knihovna tak získá nové a jejímu provozu více vyhovující prostory.

Dění v knihovně můžete sledovat na facebooku Obývák vesnice a na stránkách www.obyvakvesnice.cz.

OTEVÍRACÍ DOBA:

Pondělí: 9:30–12:30

Středa: 10:00–12:00 a 14:30–18:30

O prázdninách je otevírací doba omezena na 1 odpoledne v měsíci:

15. 7. a 19. 8. od 14:30 do 18:30

7)

8)

9)

Obrázky:

1) Stránka z kopie nejstarší statenické kroniky

2) Jaroslav Horký, rodinný archiv Ivany Požárové

3) Miloslav Strach, rodinný archiv Jany Špičákové

4) Zdeněk Blecha, rodinný archiv

5) Květa Englerová, foto Dagmar Plotěná

6) B. Černohorská a Z. Brychtová Horecká na předávání cen Středočeský Kramerius, foto SVKKL

7) Květinová dílna, foto Dagmar Plotěná

8) Lampionová dílna pro nejmenší, foto Dagmar Plotěná

9) Noc s Andersenem (archiv knihovny)

VZPOMÍNKA NA MALÍŘE JOSEFA MÁNESA

V letošním roce 12. května uplynulo 200 let ode dne, kdy se v Praze na Starém Městě narodil významný český malíř Josef Mánes (1820–1871).

Josef Mánes ve svém díle vycházejícím z romantismu a realismu, po konfliktním odchodu z Pražské malířské akademie, rozvíjel linii svého otce, malíře Antonína Mánesa (1784–1843), který jej oproti klasicistní malbě pouze v ateliéru vedl k pozorování a malování přímo v krajině, v kontaktu s přírodou.

Čítankově zjednodušené uvádění Josefa Mánesa jako malíře českého národního obrození je značně zúžené. Antonín i Josef Mánesové jsou „u toho“, od čeho se bude později odvíjet celé české moderní malířství, ať je to portrét, figurální kompozice, nebo krajina (např. malíři Antonín Slavíček, Jindřich Průcha, Václav Špála).

Ne vždy byla česká veřejnost Josefu Mánesovi příznivě nakloněna, mnohá díla tak nemohla vzniknout, což se také negativně odráželo na Mánesově zdraví a jeho křehké psychické i tělesné konstituci.

Z mistrovských děl bych chtěl vzpomenout známý portrét Josefina (1855), návrhy na reliéfy pro vchodová vrata kostela sv. Cyrila a Metoděje v Praze Karlíně realizované sochařem Ludvíkem Šimkem nebo mřížový plot kolem rotundy sv. Kříže v Praze. Mánes byl iniciátorem záchrany rotundy před asanací (1860). Vytvořil také výtvarnou podobu českého Sokola, jeho prapor a celou řadu praporů dalším spolkům. Od r. 1863 byl zakládajícím členem spolku Umělecká beseda a předsedou jeho výtvarné sekce.

Z jeho díla jsou veřejnosti možná nejznámější monumentální výjevy na kruhové desce kalendářního ciferníku pražského orloje zobrazující život a práci prostých lidí na českém venkově. Mánes je navrhl a namaloval mezi lety 1865 až 1866 v rámci rekonstrukcí orloje

v polovině 19. století. Přestože finanční podmínky dané pražskou radnicí nebyly korektní, Mánes zakázku realizoval.

Své tíživé životní situace vyvažoval pobyty v Čechách pod Kosířem u Silva Taroucců a malířskými cestami po českém, moravském a slovenském venkově, kde nalézal kousičky svého štěstí.

Dílo Josefa Mánesa se dotýká mnoha oborů a každá jeho část je postavena na mistrovské kresbě, která dílem Josefa Mánesa prostupuje a svojí čistotou ryzostí nemá v českém malířství obdobu.

Možná ne všichni víte, že významný statenický rodák J. M. Hovorka byl manželem Mánesovy dcery Josefíny.

text a portrét: Petr Šmaha
obrázek: prapor pražského Sokola podle návrhu Josefa Mánesa, rubová strana, 1862 (z knihy „Josef Mánes“, Hana Volavková, Odeon, Praha 1981)

NEČEKALA JSEM, ŽE SE TO STANE

Neobyčejný zážitek ve filmovém klubu

Možná už kdekdo z vás zavítal na filmový klub do obecní knihovny. V Obýváku vesnice se podvečery s drobným pohoštěním, klidnou a vřelou atmosférou odehrávají již déle než rok. Zvykla jsem si, že z filmového klubu odcházím vždycky se silnými dojmy, ohromená příběhem nebo s kopou otázek, které se mi honí hlavou po diskuzi. V pátek 21. února jsem se ale vracela s pocitem, že jsem byla svědkem něčeho naprosto neobyčejného. Filmový klub byl věnován nejkontroverznějšimu a současně nejoblíbenějšimu slovenskému dokumentárnímu snímku posledních desetiletí Kauza Cervanová a já jsem se akce šla účastnit ne jako milovník dokumentů, ale jako člověk, který má večery mezi knížkami rád.

Pozvání tentokrát přijal autor filmové hudby Peter Zagar a do Statenic se za ním sjeli jeho přátelé a spolupracovníci ze Slovenska a z dalších zemí Evropy.

Organizátorka večera Lydia Rouanet představila Petra přítomným uvolněně, samozřejmě a profesionálně. Peter s ní mluvil o své práci a tvorbě tak skromně, že jsem měla rázem pocit, jako bych ho znala odedávna. Úplně ze mě odpadl ostych nebo taková ta společenská upjatost, kterou občas mívám na veřejných akcích, kde jsou cizí lidé. A tady navíc seděli dva významní a uznávaní umělci: slovenský skladatel, který večer před tím uváděl svou premiéru se Slovenskou filharmonií, a současný zkušený český dokumentarista Pavel Ries, osobnost, která je zároveň patronem statenického filmového klubu a jíž vděčíme za mnohé praktické a technické rady. Lydia ve mně navzdory tomu všemu během rozhovoru s Peterem zažehla touhu vědět víc. Způsob, jakým s Petrem mluvili o hudbě a o tom, co skladatel prožívá, když tvoří, mi otevřel dveře a touhu se ptát.

Filmový detektivní dokument

režiséra Roberta Kirchhoffa byl velice sugestivní a hudba Petera Zagara umocňovala to, co nebylo vyřčeno, ale co se dalo tušit. Fascinující bylo, jak samozřejmě a s jakou důvěrou si přítomní diváci pak na besedě po filmu sdělovali svoje postoje jak skutečné a osobní to bylo setkání, a jak snadno se rozpadly zdi ostychu mezi světem profesionálů a světem nás obyčejných lidí.

„Pravda je jednoduchá, lži jsou složité.“ Ty nejjednodušší věci bývají nejlepší. A tentokrát nebylo nic jednoduššího než spolu mluvit.

Kateřina Molčíková
foto: archiv Obecní knihovny J. M. Hovorky

Peter Zagar

Narozen roku 1961 v Bratislavě v tehdejší Československu. Současný hudební skladatel, redaktor a publicista studoval na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě u Ivana Hrušovského (1981–1986), pracoval v Hudebním informačním středisku ve Slovenské filharmonii, od roku 2000 vede ediční oddělení Hudebního centra. Byl či je členem souborů VENI ensemble (1987–1993), Požoň sentimentál, VAPORI del CUORE (od 1993) a jiných. (Zdroj wikipedie)

Pavel Ries

Narozen v roce 1952. Režisér dokumentárních filmů, kterému se životní koníček stal povoláním, konzervativec, monarchista.

KA(RA)NTÝNA*

REBARBOROVÝ KOLÁČ

SUROVINY

- 1 hrnek polohrubé mouky
- 1 hrnek hrubé mouky
- 1/2 až 1 hrnek cukru krystal (třtinového)
- 1/2 másla

POSTUP

Vše promáčkat rukou a připravit drobenku. Odebrat 1 hrnek drobenky.

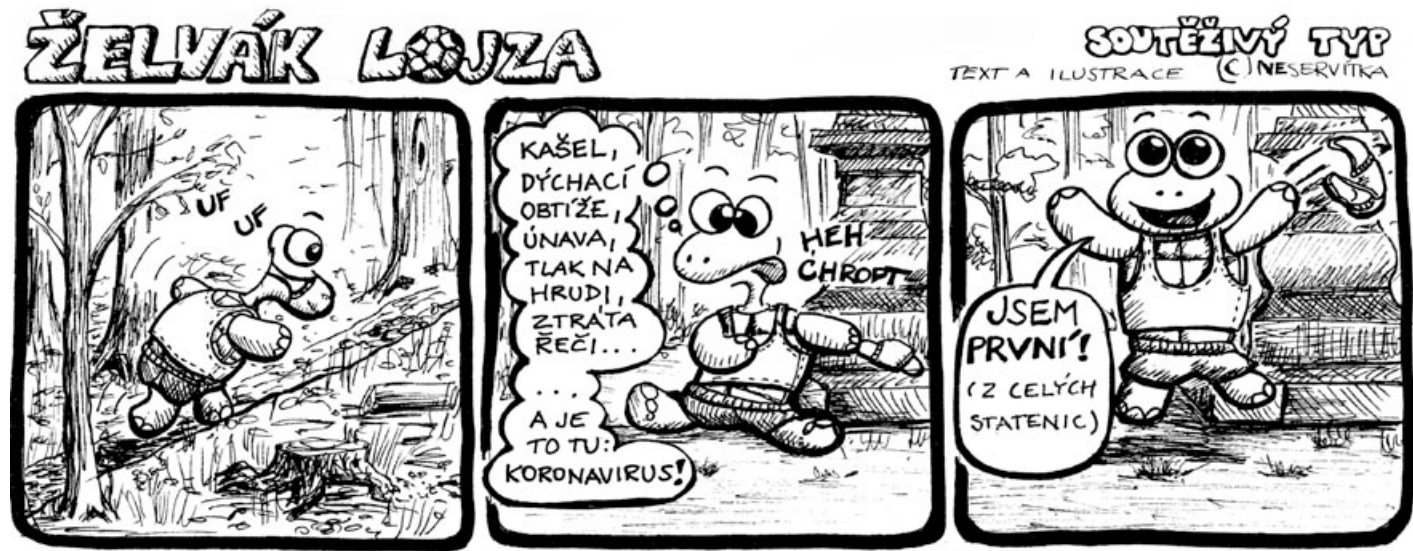
Ke zbytku přidat:

- 1 bílý jogurt
- 1 vanilkový cukr
- 1 prášek do pečiva
- 1 vejce
- mléko dle potřeby, aby vzniklo tužší těsto

Ozdobit ovocem, posypat drobenkou a péct na 180 až 200°C cca 20 až 30 minut.

Dobrou chuť přeje Pavlína Talacko

*Během karantény několik místních hospodyněk založilo whatsapp skupinu Ka(ran)tiny, kde se navzájem inspirovaly svými recepty. O některé z nich se chtějí s vámi podělit, vybraly 2, které se hodí pro letní sezónu.

KA(RA)NTÝNA*

GRILOVANÉ PAK CHOI*

SUROVINY (2 porce)

- pak choi – 2 ks
- olivový nebo sezamový olej
- sezam na posypání

ZÁLIVKA

- olivový nebo sezamový olej
- 1 lžička
- nastrohaný zázvor / 1 lžička
- najemno nasekaný česnek
- 2 stroužky
- rybí nebo sójová omáčka / 1 lžíce
- voda / 2 lžíce
- třtinový cukr nebo med / 1 lžička
- šťáva z poloviny limetky

POSTUP

- 1) Zelí omyjeme a rozkrojíme na dvě podélné poloviny. Přivedeme k varu trochu vody a zelí do ní na 2 minutky ponoříme.
- 2) Zelí vyndáme, rychle zchladíme studenou vodou a osušíme.
- 3) V kastrůlku na oleji orestujeme zázvor, česnek, přidáme sójovou omáčku, vodu, cukr a povaříme.
- 4) Zelí ogrilujeme na pánvi nebo grilu, zalijeme zálivkou, posypeme sezamem a podáváme.

Dobrou chuť přeje Tereza Opolecká

* Pak choi – druh čínské bílého zelí

ZAHRADNICKÁ BURZA

Protože je jaro již v plném proudu a „zmrzlíci“ jsou pryč, konala se v sobotu 23. května ve dvoře obecního úřadu burza zahradních rostlin. Organizátorkami byly zapálené zahrádkářky paní Kupilíková a paní Kosková, sociální zázemí zapůjčila Knihovna J. M. Hovorky.

Zpočátku nám jemně pršelo, ale zájemce májový deštík neodradil. A co taková burza obnáší? Co na zahradě přebývá a co na zahradě chybí, to lze na burze sehnat. A vše zdarma. Nebo si můžete jen tak poklábosit se sousedy o tajích pěstování.

text a foto: Květa Englerová

NEŽ SE SETMÍ

V neděli 17. května měl premiéru dlouho připravovaný počin Večerní čtení pod širým nebem. Jeho cílem je neokázalé sdílení příběhů pohádek a mýtů zachycených v literatuře. Nemá ambice stát se velkou událostí, naopak. Jde o intimní setkávání pořádaná na náměstíčku ve spolupráci s Kavárničkou Bary Škopkové a za podpory květinářství Gardendoktor Jany Púčikové. Už v tom spojení slov a vůní (ať už je to vůně kávy, vůně květin

Ze života obce

či malebnost hrnečků, v nichž se podává při čtení kakao) se snoubí kouzlo toho okamžiku, kdy se pár lidí uprostřed světa sejde a na chvíli se zaposlouchá. Protože kolem ptáci zívají, vrčí motory aut, z dálky se ozývá klotkot města, z blízkého okolí nám známé zvuky Statenic a Černého Vola a do toho všeho někdo čte. Máte-li chuť se přidat, jste zváni každou neděli od 17:45. Číst se začíná v šest.

Kateřina Molčíková, foto: Barbora Škopková

!!

VÝZVA všem, kteří organizují volnočasové aktivity

Nabízíte kurzy a kroužky pro děti či dospělé ve Statenicích a Černém Volu?

V zářijovém čísle Zpravodaje bychom rádi zveřejnili všechny možnosti volnočasových aktivit v naší obci. Nenechte si ujít příležitost dát o vaší nabídce vědět! Napište nám do 30. července, co nabízíte a čím je u vás možné naplnit volný čas. Můžete přidat i foto. Je to zdarma.

Pro volné chvíle

CHRAŇME VČELY I SEBE

Připomínka Světového dne včel – 20. května

O jeho zavedení se zasloužili včelaři ze Slovinska, kteří v roce 2018 přesvědčili zástupce členských států OSN, aby s vyhlášením tohoto svátku pracovního hmyzu souhlasili. Datum bylo zvoleno na počest slavného slovinského včelaře Antona Janši, který se narodil 20. května 1734. Tento otec moderního včelařství působil na habsburském dvoře a vzdělával své následovníky z celého tehdejšího Rakouska-Uherska i z dalších zemí. Ze Slovinska také pochází včela kraňská, která se vyznačuje mírnou povahou a tvoří základ včelstev ve většině chovů střední Evropy.

Letos jsme Světový den včel prožili ještě pod částečným vlivem mimořádných opatření kvůli pandemii covid-19, takže žádné velké oslavy se konat nemohly. Boj s nebezpečnou chorobou se však stal dobrou příležitostí pro to, abychom si uvědomili, jak křehké jsou vztahy mezi živými organismy na naší planetě a jak malý impuls stačí k zahájení ničivého nenávratného procesu. Také včely a s nimi velká spousta dalších opylovačů jsou totiž ve vážném ohrožení. Ničí je nejenom nemoci, ale hlavně způsob lidského hospodaření a devastace přírody. Jedy, hnojiva a další chemikálie, které z nejrůznějších důvodů šíříme kolem sebe do přírody, poškozují přirozené ekosystémy a vyvolávají jevy, jejichž důsledky si ani nedovedeme představit. Vždyť pokud vyhyne včela nebo jiný hmyz, jež se stará o opylování rostlin, bude to znamenat snížení úrody, hlad a jím vyvolané migrace obyvatelstva spojené s nebezpečím epidemií, válek a dalších katastrof.

Chraňme včely, važme si jejich práce a pečujme o zdravé přírodní prostředí. Pomůžeme tím nejen včelám, ale hlavně sobě.

Pavel Černý

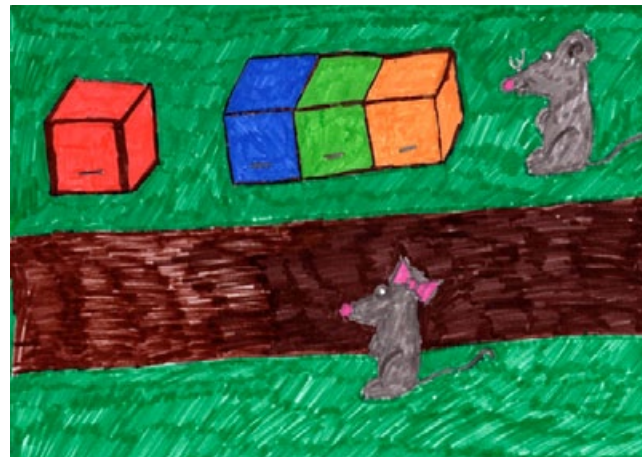
MYŠÁK FRAJER, díl 4.

Myšák a Myška se začali seznamovat se svými sousedy. Vedle nich bydlela početná rodinka myší, která chovala housenky. Moc si s nimi rozuměli. Druhý den navštívili druhého souseda, který bydlel napravo od jejich domečku. Byl to postarší pán, který se staral o své včely. Byl moc štedrý, a proto jim dal ochutnat svůj med. Myšákovi a Myšce moc zachutnal a rozhodli se, že by se také rádi starali o včely. Starý pán jim rád daroval královnu a zaučil je do základů chovu včel. Zrovna ten den byl Světový den včel.

Po nějaké době už měli početné včelstvo a docela dost medu. Myška si prohlížela statenický kalendář, který měla z knihovny, a zjistila, že za týden se slaví výročí 100 let knihovny. Rozhodla se zapojit, a proto se s Myšákem domluvila, že přinesou sklenice pravého medu. Na oslavě všem med chutnal. Jejich soused včelař ocenil chuť medu. A sousedovic myšky měly upatlané fousky. Mňam mňam.

Dětská redakce Vočko Statenic: Matěj Rolčík (12 let), Šimon Petříček (11 let)
ilustrace: Ondřej Černohorský (11 let)

VČELY V KNIHOVNĚ

Medvěd Lumír v knížce „Lumír včelaři“ provází malé čtenáře celým včelařským rokem: od podletí až k medobraní.

Pro dospělé máme originální pověst mladé autorky Helen Jukes. Jde o částečně autobiografický román, který však zároveň přináší velkou spoustu zajímavých informací o včelách.

KAŽDODENNÍ ŽIVOT

Knihovna je krásné místo chodím sem velmi často každou středu tam jsem snad se po mé knížce neslehla zem

A vida, už jsem ji našel když tak dlouho jsem pro ni běžel A pak jsem se natáhl a ležel

Dětská redakce Vočko Statenic: Matěj Rolčík (12 let), Šimon Petříček (11 let) / ilustrace: Julie Černohorská (9 let)

VIDĚT JEJICH OČI

ilustrace: Dětská redakce Vočko Statenic, Ž. Černohorská a A. Soukupová (12 let)

Nevím, jak to mají ostatní včelaři a hlavně ti zkušení, ale já jsem neustále ve stavu údivu, respektu a fascinace. Jsem včelař začátečník, i když po včelaření toužím už dlouhou dobu. Moji rodiče se před mnoha lety postarali o ulitý roj a pak se krok za krokem naučili se včelami zacházet. Vždycky mě to přitahovalo. Ráda jsem sledovala tátů, když se připravoval. Pozorovala jsem ho a líbilo se mi, jak je klidný a soustředěný. „Jít do včel“ u nás byla pokaždé událost a rituál. Máma tátovi vždycky kontrolovala, zda má dobře uvázaný klobouk, a pomáhala mu do rukavic. Každý jejich pohyb měl svůj význam, půvab a takový jiný čas než všechny ostatní činnosti. Bylo v tom takové zvláštní ticho a kouzlo.

Když táta zemřel, zůstaly po něm čtyři úly. Nedovedla jsem si představit, že bychom se jich vzdali. Ale rozhodnutí bylo na mámě. Úly byly v severních Čechách na chalupě, kam jsme celý život jezdili, a moji rodiče tam v důchodu i část roku přebývali. Bylo na mně rozhodnout se, zda jsem schopná se o ně postarat navzdory 80kilometrové vzdálenosti, která mě od nich dělí. Nic jsem si ale nepřála víc. Byla jsem přesvědčená, že jinak to ani být nemůže. A tak jsme se s mámou dohodly, že já budu mít na starosti práci v úlech a máma servis kolem, jako za dob, kdy táta žil.

Duben. Na stole hromada časopisů Včelař a blok, ve kterém se plnila stránka za stránkou s otázkami a poznámkami o tom, čemu všemu nerozumím. Ale musela jsem „jít do nich“. Byl nejvyšší čas. Klobouk, rukavice, boty a šátek na krk pro štěstí.

Poprvé jsem nebyla sama. Měla jsem průvodce. Pan Špička z Benešova mě v tom nenechal a první tři hodiny jsem strávila u úlů s ním. Otvírali jsme jeden po druhém. Neměl klobouk, neměl rukavice. V žabkách, krátkém triku a kraťasech mi začal odhalovat nový svět. Připadala jsem si vedle něj jako kosmonaut na cizí planetě. V údivu a překvapení.

Konec dubna. Uletěl roj. Včely jsme našly po ránu nehybné na plotě. Pan Špička měl zablokovanou záda. Musely jsme se postarat samy. „Hlavně nesmíte ztratit královnu.“ Roj vypadal malý. Dokonce jsme si nebyly jisté, zda nejde o podroj. Ale ukázalo se, že je z obou stran plotu a že malý rozhodně není. Měla jsem strašný strach. Bála jsem se, že něco pokazím, že udělám chybu a ony to odnesou. Nic nebylo v tu chvíli důležitější, než je zachránit. „Když tak o ně přijdete,“ říkal do telefonu jiný včelař, „nic horšího se stát nemůže.“ To jsem si ale rozhodně odmítala připustit. Byla to moje první zkouška...

Konec května. Pan Špička přijel. Horký úl, tichá pracovitost a klid uvnitř včelího společenství. Svět uprostřed světa. Zázrak. Zapomněla jsem na čas, na otázky kupcí se v bločku, na to, že neznám ty správné pojmy. Byly jsme tam ony a my. A pak jsem nečekaně uslyšela týkat královnu a pak druhou. Obě jsme je našly a obě jsme je viděly prokousávat se na světlo. To první, co jsem viděla, byly jejich oči. A pak tykadla. A pak se celé to malé tělo vzepjalo a protlačilo ven.

Dneska jsou moje královny už u jiných včelařů a my máme úlů pět. Tomu pátému říkáme Tátův rojový, a když všechno dobře dopadne, až budete číst tento Zpravodaj, budeme mít nejspíš stočenou první várku letošního medu. Od doby, kdy jsem se poprvé dívala do očí královen, jsem spatřila několikrát i oči medvědích trubců, těch, kteří pomáhají v úlech vytvářet teplo a ochranu proti roztočům. Od těch prvních pohledů z očí do očí vím, že je nedám, ale ještě nevím, co to znamená.

Kateřina Molčíková

OBECNÍ KNIHOVNA J. M. HOVORKY VÁS ZVE NA

LETNÍ KINO

Promítáme:

BOHEMIAN RHAPSODY

27. ČERVNA 2020

LOUKA PARÁDNICE, STATENICE
ZAČÁTEK PROMÍTÁNÍ PO SETMĚNÍ PO 21.30
OBČERSTVENÍ OD 21.00

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNIVÉHO POČASÍ SE AKCE NEKONÁ.
OBČERSTVENÍ ZAŠTÍTUJE KVĚTUŠČINA ZAHRÁDKA.
DĚKUJEME VŠEM DOBROVOLNÍKŮM/ICÍM ZA POMOC PŘI KONÁNÍ AKCE!

WWW.PUTOVNIKINO.CZ
WWW.OBYVAKVESNICE.CZ

TESAŘSTVÍ SVAL

Realizujeme terasy, pergoly, střechy, dřevostavby...
Neváhejte se ozvat na níže uvedené kontakty.

web: tesarstvisval.cz
e-mail: info@tesarstvisval.cz
tel.: 724 556 826

LETNÍ CLOTHES SWAP

20. 6. 2020 OD 15:00 HOD
PŘED KAVÁRNIČKOU VE STATENICÍCH

MILÉ DÁMY, PÁNOVÉ A DĚTI,

zveme Vás na tradiční výměnu DOBRÉHO oblečení, doplňků, šperků a všeho, co už Vám nepřináší radost.

Přinesete (není to podmínkou) čisté oblečení, doplňky, bižuterii a odnést (také není podmínkou) si můžete cokoli, co se Vám líbí ZDARMA.

Podpoříte tak ekologický a udržitelný přístup k oblékání.

Věci, které si nikdo neodnese, poputují opět na dobročinné účely.

Akce se bude řídit aktuálním nařízením vlády ČR k hromadným akcím, dezinfekční prostředky budou zajištěny. Roušky si, prosím, vezměte s sebou dle aktuálního nařízení.

Těšíme se na Vás

Radka Vráželová, Pavlína Talacko a Marie Zichová
za podpory Statenic spolu, z.s., Statnický Mlýn - Zelené údolí, z.s. a
Kavárničky Statenic
(statenic.spolu@gmail.com)

**Reflexní masáže
Kraniosakrální biodynamika**

- harmonie těla i duše
- Bachovy esence
- Schusslerovy tkaňové soli

Praha - západ, Statenic

- Email: hankames@email.cz
- Telefon: +420 736 165 143
- www: svobodaduse.cz

HURÁ NA PRÁZDNINY

Není turista jako turista. Někteří turisté se zapsali do jazyka jako ustálená rčení. Možná jsou to trochu předsudky, možná je to takový ten náš český sarkastický smysl pro humor. Ale když se řekne „japonský turista“, neubráním se a vybavím si fotoaparáty, kšiltovky a deštníčky proti slunci. Když se řekne „český turista“, vidím tašky plné paštik, konzervy a tajně sbalené potraviny ze švédských stolů. Nedávno jsem dokonce četla vtip o tom, jak byl český turista přistižen hotelovým detektivem při krádeži.

„Nešťastníka načapali, jak na záchodě odmontovává sociální zařízení. Při výslechu se bránil tím, že chtěl jen udělat radost manželce, neboť si přála, aby jí od moře z“ (více viz tajenka osmisměrky)

Poptala jsem se sousedů, kam kdo rád jezdí. A hned jsem začala snít. Nechte se i vy unášet vůní dále. V osmisměrce jsou schovaná města, která rádi navštívíte: Monopoli, Riga, Telč, země, kam rádi jezdíte: Chorvatsko, Francie, nejoblíbenější oblasti: Krkonoše, Podkrkonoší, Novohradské Hory, Beskydy, Český ráj, Ostrůvek Prvic, Pyreneje, Bretan, Alpy, ostrovy: Krk, Cres, Rab, Lošinj, Beli, skalní reliéfy a jeskyně: Had, Mordloch, Klácelka, Čertovy hlavy, obce a místa, kde rádi trávíte svůj volný čas: chalupa, Chotýšany, kemp a koupaliště Želízly, Ústěk, hrad Kost.

No už teď mám chuť jít si zabalit ranec. Šťěstí na cestách a krásné prázdniny přeje *Kateřina Molčíková*

Výsledek tajenky z minulého čísla je: NEVĚŠTE HLAVU, VŠECHNO DOBŘE DOPADNE.

Cenu vyhrává jediná luštitelka Ivana Sýkorová. Cenu (marmeládu jedné z místních hospodyň) si může vyzvednout kdykoliv v knihovně Obývací vesnice. Gratulujeme. (Marmelády věnovaly Marie Zichová, Lydia Čechová, Tereza Opolecká. Moc jim děkujeme. Pokud máte chuť nás také podpořit, ozvěte se na adresu redakce. Ceny mohou být jakékoliv. Další slosování proběhne v září.)

Ú	O	Č	E	S	K	Ý	R	Á	J	T	B	K	S	Ě
Y	Š	S	D	M	O	Ň	Y	V	E	A	O	E	T	P
O	V	T	T	L	O	D	A	L	R	S	R	Š	O	O
N	E	A	Ě	R	Y	N	Č	T	T	C	I	O	K	D
N	O	É	L	K	Ů	M	O	K	E	L	G	N	S	K
A	P	V	S	H	O	V	L	P	A	R	A	O	T	R
P	E	E	O	R	Y	Á	E	P	O	Ř	B	K	A	K
U	B	J	D	H	C	V	U	K	Y	L	Ž	R	V	O
L	J	L	E	E	R	O	O	N	P	E	I	K	R	N
A	O	N	L	N	K	A	A	T	L	R	A	I	O	O
CH	V	K	I	A	E	Š	D	Í	R	E	V	L	CH	Š
Z	A	H	P	Š	Ý	R	Z	S	B	E	L	I	P	Í
L	A	M	V	T	O	L	Y	E	K	L	Č	K	C	Y
D	E	O	O	U	Y	L	M	P	U	É	Š	K	R	K
K	L	CH	E	I	C	N	A	R	F	I	H	O	R	Y

POTRAVINY SADI

Statenická 210,
Statenice

Denně čerstvé
potraviny

Pečivo, ovoce,
zelenina

Velký výběr
krájených uzenin
za akční ceny

po-pá: 6.00–18.00
so-ne: 7.30–12.00

Nedělní prodej
zahajujeme
28. června.